

Vonnisnummer / griffinummer 2018/
Rolnummer 18G011847
Systeemnummer 18CO17596
Repertoriumnummer
Notitienummer parket GE43.LA.59994/2018
Datum van uitspraak 12 december 2018
Naam beklaagden 1. R.Y(...) 2. D.D(...)

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

Achtentwintigste kamer (G28w – 3R)

Aangeboden op
Niet te registreren

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 5 september 2018, waarbij de in verdenking gestelden verwezen werden naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1) R.Y(...)

geboren te (...) op 9 september ...

zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, *verblijvende te (...)*

van (...) nationaliteit

2) D.D(...)

geboren te (...) op 20 augustus ...

wonende te (...)

van (...) nationaliteit

thans aangehouden in de gevangenis te Gent

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg - feiten vanaf 29 februari 2016 met verzwarende omstandigheden

opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad.

(art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

(art. 405 quater 2° Sw)

te 9000 Gent op 6 augustus 2018

door R.Y(...) en D.D(...),

ten nadele van F.T(...), geboren te M. op 6 augustus 1959,

ten nadele van P.M(...), geboren te L. op 3 december 1971,

B opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg - feiten vanaf 29 februari 2016

opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad.

(art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

(art. 405 quater 2° Sw)

te 9000 Gent op 16 april 2018

door R.Y(...),

ten nadele van P.M(...), geboren te (...) op 3 december ...,

C opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg - feiten vanaf 29 februari 2016

opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad.

(art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk was of de dader bekend was en die niet bij machte was om in zijn onderhoud te voorzien. (art. 405 bis. 3° Sw)

te 9000 Gent op 24 december 2016

door R.Y(...),

ten nadele van H.S(...), geboren te (...) op 29 augustus ...,

D opzettelijke slagen

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan (art. 392 en 398 lid 1 Sw), met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.
(art. 405 quater 2° Sw):

1 te 9000 Gent op 6 maart 2016

door R.Y(...),

ten nadele van F.T(...), geboren te (...) op 6 augustus ...,
ten nadele van P.M(...), geboren te (...) op 3 december ...,

2 te 9000 Gent op 4 november 2017

door R.Y(...),

ten nadele van B.K(...), geboren te (...) op 16 november ...,
ten nadele van O.M(...), geboren te (...) op 23 november ...,

E mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde met aanslagen op personen of eigendommen waarop criminele straffen zijn gesteld

mondeling, onder een bevel of onder een voorwaarde, de genaamde te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.
(art. 327 lid 1 Sw)

te 9000 Gent op 27 juli 2018

door R.Y(...),

ten nadele van O.M(...), geboren te (...) op 23 november ...,

F bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslagen op personen of eigendommen waarop criminele straffen zijn gesteld

door gebaren of zinnebeelden de genaamde te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.
(art. 329 Sw)

te 9000 Gent op 27 juli 2018

door R.Y(...),

ten nadele van O.M(...), geboren te (...)op 23 november ...,

PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd, gelet op hun onderlinge samenhang.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld de heer A., teneinde de tweede beklagde bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Turkse taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 10 oktober 2018.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 28 november 2018.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 28 november 2018:

- de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, **Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, ook UNIA**, in haar eis tegen de beklagden, voorgedragen door meester Jan Vanheule, in eigen naam en in plaats van meester Dirk Dewandeleer, beiden advocaat te 3000 Leuven, Koning Leopold I-straat 20, die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, **F.T(...)**, zonder beroep, geboren te (...)op 6/08/..., wonende te (...), in zijn eis tegen de beklagden, voorgedragen door meester Axel Brugman, advocaat te 9000 Gent, Sint-Denijslaan 397, die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, **P.M(...)**, bediende, geboren te (...)op 3/12/..., wonende te (...), in zijn eis tegen de beklagden, voorgedragen door meester Axel Brugman, advocaat te 9000 Gent, Sint-Denijslaan 397, die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;

-
- de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, B.K(...), geboren te (...) op 16/11/... en wonende te (...), in zijn eis tegen de beklaagden, voorgedragen door hemzelf;
 - de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, O.M(...), geboren te (...) op 23/11/... en wonende te (...), in zijn eis tegen de beklaagden, voorgedragen door hemzelf;
 - de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, VZW CAVARIA, met ondernemingsnummer 0415.652.423 en met maatschappelijke zetel te 9000 Gent, Kammerstraat 22, in haar eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester Nina Van Eeckhaut en meester Elisabeth Van De Maele, beiden advocaat te 9000 Gent, Recollettenlei 41, die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
 - de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ, VZW CASA ROSA, met ondernemingsnummer 0457.322.336 en met maatschappelijke zetel te 9000 Gent, Kammerstraat 22, in haar eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester Nina Van Eeckhaut en meester Elisabeth Van De Maele, beiden, advocaat te 9000 Gent, Recollettenlei 41, die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
 - de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door mevrouw A. Verstraete, substituut-procureur des konings;
 - de beklaagde, R.Y(...), in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door meester Nathalie De Jonghe, advocaat te 9000 Gent, Coupure 241, die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
 - de beklaagde, D.D(...), in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester Kim Librecht, advocaat te 9990 Maldegem, Westeindestraat 34, die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
 - het negatief advies van het openbaar ministerie over de opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van beide beklaagden.

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Overzicht van de feiten en van het onderzoek

Op 6 augustus 2018 dient de interventiepolitie ter plaatse te gaan naar de (...) in Gent voor een vechtpartij. Bij hun aankomst zitten er reeds twee slachtoffers, nl. P.M(...) en F.T(...), in de ambulance. Zij zijn beiden uiterlijk gewond, zijn hevig aan het bloeden en worden overgebracht naar het ziekenhuis.

P.M(...), die een relatie heeft met F.T(...), geeft nog aan dat zij omwille van hun seksuele voorkeur in elkaar zijn geslagen. Ze hebben slagen gekregen van een buurvrouw van hen, genaamd R.Y(...), en haar partner. De partner van R.Y(...) zou slagen hebben toegebracht met een ijzeren staaf. In het nabijgelegen grasveld wordt een ijzeren staaf gevonden.

In het ziekenhuis wordt een fotodossier samengesteld van de verwondingen van de beide slachtoffers en de medische attesten worden in het strafdossier gevoegd, waarbij voor beiden een periode van arbeidsongeschiktheid wordt weerhouden. P.M(...) heeft zijn eerste verklaring schriftelijk (in het Italiaans) en mondeling (in het Engels) aan de verbalisanten gedaan. Hij stelt ook dat F.T(...) geen verklaring kan noteren omdat hij zou lijden aan Alzheimer.

Uit de verklaring van P.M(...) komt naar dat hij met zijn vriend wou vertrekken met hun voertuig, maar dat dit niet kon omdat R.Y(...) zich achter dit voertuig bevond. R.Y(...) heeft zich dan naar de passagierskant begeven en heeft door het openstaande raam naar F.T(...) gespuwd. F.T(...) is dan uitgestapt en heeft een vuistslag van R.Y(...) gekregen. Daarop is P.M(...) zelf ook uitgestapt en heeft hij een ijzeren staaf uit zijn voertuig genomen om zijn partner te verdedigen. De partner van R.Y(...) is dan tevoorschijn gekomen en heeft de ijzeren staaf afgenomen, waarmee hij dan P.M(...) heeft geslagen. P.M(...) en F.T(...) zouden zich enkel afgeschermd hebben, maar konden zich niet verdedigen tegen de partner van R.Y(...) die in het rond sloeg. R.Y(...) heeft ook homofobe bewoordingen naar hun toe geuit en zij heeft in het verleden ook al homofob geweld, verbaal en fysiek, tegen hen gebruikt.

Er zou volgens hem een getuige zijn van de feiten, maar die heeft reeds laten weten niet te willen getuigen uit schrik voor R.Y(...).

Na verder onderzoekwerk kan R.Y(...) geïdentificeerd worden als R.Y(...), de eerste beklaagde, en haar partner als D.D(...), de tweede beklaagde. Zij zijn beiden gekend bij de politiediensten.

De beide slachtoffers worden op 7 augustus 2018 verhoord. Het verhoor van F.T(...) wordt echter stopgezet wanneer blijkt dat hij te verward is en tegenstrijdige zaken verklaart.

P.M(...) bevestigt, met bijstand van een tolk, zijn eerdere verklaring. Hij gaat dieper in op de feiten, en stelt dat de beide beklaagden eerst op zijn partner zijn beginnen slaan en dat hij daardoor een ijzeren staaf heeft genomen, die hij gebruikte als stuurslot, om hen weg te jagen. Hij heeft deze staaf naar de tweede beklaagde geworpen, maar die heeft deze opgeraapt en hem en zijn partner daarmee geslagen. Hij heeft geprobeerd om de slagen af te weren, maar heeft dan ook een slag op zijn hoofd gekregen. De beide beklaagden zouden hen hebben uitgelachen en naar hen hebben geroepen "you fucking fagot". Hij denkt dat de beklaagden hen voor de feiten aan het opwachten waren. De eerste beklaagde heeft hem enkele weken geleden, wanneer zij hem ook heeft geslagen, reeds gezegd dat zij hen zou doden. Hij verwijst

ook naar het feit dat enkele weken daarvoor in hetzelfde appartementsgebouw de partner van een transseksuele vrouw zou geslagen zijn door de eerste beklagde. Er zijn volgens hem reeds jaren problemen met de beklagden.

De eerste en de tweede beklagde worden op 7 augustus 2018 aangetroffen in het appartement in de (...) in Gent. Op dat moment is ook een medewerkster van Kind & Gezin aanwezig, die naar eigen zeggen hen aan het overtuigen was om zichzelf aan te geven bij de politie. De eerste beklagde is op dat ogenblik 16 weken zwanger en wenst eerst medische verzorging.

De eerste beklagde verklaart dat er al jaren problemen zijn met de onderburen, nl. P.M(...) en F.T(...), en dat dit vooral gaat om lawaaioverlast, maar het gaat eigenlijk vooral om een opeenstapeling van problemen. Ook de huisbaas zou met hen moeilijkheden hebben. Zij is formeel dat er geen probleem is dat zij homo zijn. Er is in het verleden verschillende keren tussen hen heen en weer gescholden en zij noemt hem dan wel eens "gay" wanneer hij haar dochttertje uitlacht.

Wat de feiten betreft verklaart ze dat zij en haar partner aan een voertuig buiten zaten, zonder te weten dat dit het voertuig was van de onderburen. Die zijn op een bepaald moment naar buiten gekomen en ingestapt in het voertuig. Zij heeft toen de opmerking gemaakt dat "de Amerikaan" geen grote mond had, waarop "de Italiaan" vanuit zijn wagen een mes heeft getoond, dat dik en licht gebogen was. Zij heeft dan op de wagen gespuwd als reactie omdat zij die niet normaal vond. De "Amerikaan" kwam uit zijn wagen en dreigde hen te slaan, waarop haar vriend hem heeft weggeduwd. De man heeft zich laten vallen en kwam tegen het wiel van de wagen terecht. De "Italiaan" is dan met een soort ijzer uit de wagen gekomen en heeft dit naar haar vriend gegooid. Haar vriend heeft dit ijzer dan gebruikt om de man af te weren. Er is dan een man tussengekomen en die heeft haar vriend weggetrokken. Ze zijn dan samen weggegaan. Ze verwijst tenslotte veelvoudig naar het feit dat de verbalisanten de camerabeelden maar moeten bekijken.

De tweede beklagde verklaart dat hij de twee mensen, met wie ze slaags zijn geraakt, kent als hun onderburen. Er zijn tussen die onderburen en hem nooit problemen geweest, maar zijn vriendin, haar moeder en ook iedereen in het gebouw zouden al jaren met hen problemen hebben. Een zestal maand geleden zou zijn vriendin eens slagen van hen hebben gekregen en zij zou toen hebben teruggeslagen. Zijn vriendin zou al ruzie hebben gehad met bijna alle andere bewoners van het gebouw, waaronder ook een koppel transseksuelen. Dit zou volgens hem echter niets met hun geaardheid te maken hebben.

Wat de feiten betreft verklaart hij dat hij samen met de eerste beklagde buiten aan het wachten was op een vriend, wanneer de beide mannen naar buiten kwamen. De Amerikaan zou zijn vriendin hebben uitgemaakt en zijn vriendin heeft op de wagen gespuwd. De Italiaan heeft dan een mes getoond, met een gekromd lemme, en de Amerikaan is uit de wagen gestapt om zijn vriendin aan te vallen. Hij is tussengekomen en heeft de Amerikaan op de grond geduwd, maar heeft hem niet geslagen. De Italiaan kwam dan op hem af met een stuurslot in zijn handen. Hij is weggelopen, maar kreeg toch de staaf tegen zijn been. Hij heeft

deze staaf opgeraapt en gebruikt als verdediging tegen de Italiaan, die hem aanviel. Daarbij is het stuurslot in twee gebroken. Hij is op verschillende plaatsen op zijn lichaam geslagen en hij heeft enkel teruggeslagen ter verdediging. De eerste beklaagde zou geen slagen hebben uitgedeeld.

Die mannen verwijten hen altijd dat de problemen er zijn omdat zij homo's zijn, maar volgens de tweede beklaagde is daar geen sprake van. De feiten zouden daar niets mee te maken hebben. Hij heeft wel enkele keren gehoord dat de eerste beklaagde die mannen uitmaakte voor homo's, maar zij schelden haar uit als "bitch" en noemden hun kind "bastaard". Hij denkt dat dezelfde problemen er ook zouden geweest zijn wanneer die mannen geen homo zouden geweest zijn.

Hij is er van overtuigd dat de camerabeelden en de getuige hun versie van de feiten zullen bevestigen. Op zijn aanwijzen is het tweede deel van het stuurslot door de politie gevonden.

Uit verder onderzoek blijkt dat er geen camerabeelden zijn van de feiten zelf. Er zijn enkel camerabeelden van het feit dat de eerste beklaagde uit het appartement naar buiten stapt op het tijdstip van de feiten.

De eerste en de tweede beklaagde zijn voorgeleid bij de onderzoeksrechter en bevestigen grotendeels hun eerdere verklaring.

De tweede beklaagde verduidelijkt nog dat het spuwen door zijn vriendin en het tonen van het mes door één van de mannen ongeveer gelijktijdig gebeurde. Hij heeft één van de mannen uiteindelijk op het hoofd geslagen en is dan kunnen vluchten. Hij toont de wonde aan zijn been, die volgens hem afkomstig zou zijn van het gooien van de stuurslot naar hem. De eerste beklaagde bevestigt dat de mannen haar eerst hebben verweten en dat er pas daarna een mes is getoond. Zij stelt dat die mannen haar en haar dochter reeds geruime tijd uitschelden. Zij is formeel dat zij niet wist dat zij bij het voertuig van die mannen zat, omdat zij normaal gezien een ander voertuig gebruiken.

De eerste beklaagde is na de voorleiding vrijgelaten onder voorwaarden. De tweede beklaagde is door de onderzoeksrechter aangehouden en verblijft tot op heden in de gevangenis in het kader van voorlopige hechtenis.

Er wordt een proces verbaal opgemaakt van de verschillende politietussenkomsten met betrekking tot de problemen tussen de slachtoffers en de eerste beklaagde.

Bij een zoeking in het voertuig van P.M(...) wordt een kleine bijl (multitool) en nog een ander plooibare multitool aangetroffen.

De getuige van de feiten wordt geïdentificeerd als M.M.M(...), die op 9 augustus 2018 wordt verhoord. Hij was de dag van de feiten op bezoek bij de eerste en de tweede beklaagde en is pas later naar buiten gekomen. Hij zag dat er een ruzie ontstond en dat één van de mannen in het voertuig iets toonde, waarvan hij vermoedt dat het een mes was. De andere man is dan

uitgestapt, waarop de tweede beklagde hem achteruit heeft geduwd. De eerste man is dan ook uitgestapt met een stuurslot in zijn hand. Die man heeft geprobeerd om de tweede beklagde daarmee te slaan, waarbij hij hem geraakt heeft aan zijn been. De getuige is dan proberen tussenkomen, maar de feiten zijn verder gegaan. De man heeft het stuurslot naar de eerste beklagde gegooid, die dit heeft opgeraapt. Hij heeft de andere man proberen tegenhouden, waarbij hij zelf even geraakt is, en zag dan dat de eerste man een bebloed hoofd had. Hij heeft de eerste beklagde niet zien slaan. De eerste en de tweede beklagde waren dan plots verdwenen. Hij weet niet wat de aanleiding voor de ruzie was.

Op 8 augustus 2018 is ook O.M(...) aangifte komen doen tegen de eerste beklagde van bedreigingen met een mes op 27 juli 2018. De klagster is transeksueel en stelt dat zij de bedreigingen heeft kunnen filmen met haar gsm.

Zij verklaart dat zij die datum uit haar appartement kwam en met haar gsm reeds aan het filmen was, omdat zij moeilijkheden verwachtte. De eerste beklagde was op de gang en zei meteen "ge moe niet naar mij kijken travestie" en vervolgens "ik ga u neersteken". De eerste beklagde zou daarbij een steakmes in haar hand hebben gehad. Volgens haar gebeurt het dagelijks dat zij en haar partner door de eerste beklagde worden beschimpt. Er zou in het verleden reeds aangifte gedaan zijn van moeilijkheden. De moeilijkheden zijn begonnen met een discussie toen de eerste beklagde eens naar het uitzicht op haar appartement wou kijken en zij dit heeft geweigerd. Daarvoor kwamen ze eigenlijk wel goed overeen en deden ze ook dingen voor elkaar. De eerste beklagde zou bij de pesterijen en bedreigingen het feit dat zij homoseksueel zijn misbruiken.

Op de beelden van de gsm is te zien dat de camera enkel op de grond is gericht en er wordt een stem gehoord die de zaken zegt zoals de klager deze heeft verwoord in zijn verklaring, zoals "als hij blijft kijken ga ik hem neersteken". Volgens de klager gaat het hier om de eerste beklagde.

De eerste beklagde is hieromtrent op 30 augustus 2018 verhoord. Wanneer zij wordt geconfronteerd met de beelden verklaart ze dat ze deze uitlatingen tegen haar moeder heeft gedaan. Zij stelt vroeger goede vrienden te zijn geweest met O.M(...), maar hun verstandhouding is verstoord omdat hij een oogje zou hebben gehad op een vriend van haar. Hij zou haar ook beledigende berichten en foto's, o.a. van zijn dochter, hebben verstuurd.

A.L(...), die opgegeven was als getuige voor de feiten op 6 augustus 2018, verklaart dat hij een vriend is van de moeder van de eerste beklagde, maar dat hij de feiten niet heeft gezien. Hij is wel eens getuige geweest van een ruzie tussen de slachtoffers en de eerste beklagde omtrent wat druppels water die van het terras naar beneden zouden zijn gedrupt. Hij heeft daarvan beelden, die hij overgemaakt heeft aan de politie.

Op 16 augustus 2018 wordt de politie verwittigd door DM.R(...), die zou bezoek hebben gekregen van de eerste beklagde die hem gevraagd heeft om voor geld een valse verklaring af te leggen over de feiten van 6 augustus 2018. Hij verklaart dat de eerste beklagde hem

20,00 EUR heeft aangeboden om te verklaren dat het “homokoppel” de feiten zouden gestart zijn. Wanneer hij weigerde daarop in te gaan is de eerste beklagde hysterisch geworden.

Zijn buurman P.J(...) zou toen ook aanwezig zijn geweest en heeft van haar een gelijkaardig voorstel gekregen, waarop die ook weigerde.

Hij heeft haar hardhandig de deur moeten wijzen, waarna ze nog met een andere man is teruggekomen om verhaal te halen. De eerste beklagde heeft daarbij verschillende keren naar hen gespuwd

P.J(...) bevestigt dit verhaal en een buurvrouw, E.A(...) bevestigt dat zij een jong meisje en een oudere man aan de deur bij haar buurman heeft gezien, waarbij het meisje verschillende keren in de richting van DM. spuwde en riep dat zij hem “bij zijn broer in het graf zou steken”.

Op 22 augustus 2018 neemt de eerste beklagde telefonisch contact op met de politie om te melden dat de tweede beklagde haar gezegd heeft dat er nog twee andere getuigen zijn, nl. “D.” en “P.J(...)”. Verder onderzoek kan geen duidelijkheid geven over die “D.” en de tweede beweerde getuige betreft duidelijk P.J(...).

Op 23 augustus 2018 is P.M(...) herverhoord op vraag van de onderzoeksrechter. Hij bevestigt zijn eerdere verklaringen. Volgens hem wisten de eerste en de tweede beklagde wel degelijk dat het om hun voertuig ging, omdat ze altijd op de mindervalidenparking parkeerden en dat voertuig al jaren gebruiken. Hij is ook formeel dat er tijdens de feiten niemand is tussengekomen en dat er enkel een fietser is die geroepen heeft dat ze moesten stoppen. Hij betwist dat hij een mes of één van zijn multitools heeft getoond aan de beklagden.

Ook F.T(...) wordt die dag herverhoord, maar hij komt daarbij opnieuw verward over en kan moeilijk bij de feiten blijven. Zijn versie van de feiten wijkt over veel gebieden totaal af van het feitenrelaas van zijn partner en van de beklagden.

Er worden vier strafdossiers lastens de eerste beklagde bij het huidige strafdossier gevoegd.

Op 16 april 2018 wordt de politie ter plaatse gestuurd naar de (...) te Gent, waar een man zou geslagen zijn door zijn buurvrouw. De klager P.M(...) verklaart dat er reeds geruime tijd problemen zijn met zijn buurvrouw, de eerste beklagde, die er problemen mee zou hebben dat hij homo is.

De moeder van de eerste beklagde wordt verhoord. Zij stelt dat er een discussie was tussen haar dochter en de buurman, waarbij de buurman naar haar dochter spuwde. Daarop heeft haar dochter de man een slag gegeven. Zij geeft nog aan dat het zeer moeilijk is met haar dochter, omdat zij altijd in de problemen raakt met de politie.

P.M(...) heeft een medisch attest voorgelegd van de klachten die hij heeft ten gevolge van deze feiten. Er wordt een arbeidsongeschiktheid van twee dagen weerhouden. Volgens de conciërge zijn er camerabeelden van de feiten, die uiteindelijk op 25 augustus 2018 in beslag zijn genomen.

De eerste beklagde is pas op 8 augustus 2018 omtrent deze feiten verhoord. Zij verklaart dat zij op 16 april 2018 P.M(...) heeft aangesproken en heeft gevraagd waarom zij niet als normale burens naast elkaar konden wonen. De man is echter beginnen roepen en het is geëscaleerd. De man heeft een blik drank naar haar gegooid en ze zijn al vechtend op de grond gevallen. Ze heeft slagen gegeven en gekregen en vindt dan ook dat ze beiden verantwoordelijk zijn voor die feiten.

Op 4 november 2017 wordt de politie ter plaatse gestuurd naar de (...) te Gent, waar een bewoner klacht wil indienen voor slagen en verwondingen. De klager B.K(...) verklaart dat hij en zijn partner O.M(...) al maanden aanhoudende problemen hebben met een buurvrouw, nl. de eerste beklagde, die hen herhaaldelijk zou beschimpen omwille van hun geaardheid. Zij zou ook al op hun gespuwd hebben. Vroeger kwamen zij nochtans goed overeen, maar nadat hij haar ex-vriend eens heeft geholpen zijn de problemen begonnen.

Volgens de verklaring van B.K(...) wilden zij op 4 november 2017 in de lift stappen, wanneer de eerste beklagde juist uitstapte. De eerste beklagde riep naar hen "Aaah travestiet", waarop zijn vriend reageerde. Zij heeft zijn vriend dan in zijn gezicht gespuwd, waarop hij haar uit de lift heeft proberen duwen. Zij heeft hem dan vastgegrepen aan zijn haar en is hem met haar gsm beginnen slaan. Bij het weggaan heeft zij hem nog bedreigd.

Er zijn camerabeelden van de feiten, die de versie van de feiten door B.K(...) grotendeels lijken te bevestigen. Wel is het zo dat B.K(...) in een tweede fase van de feiten de eerste beklagde naar de inkomhal is gevolgd, waar dan de slagen met de gsm zouden zijn gevallen.

De eerste beklagde is op 13 november 2017 verhoord. Zij verklaart dat zij vroeger goed overeenkwamen, maar nadat (O.M(...)) haar dochter heeft beledigd zijn de problemen begonnen. Op 4 november 2017 is er daaromtrent een discussie tussen hen geweest aan de lift, waarna B.K(...) haar in de inkomhal heeft gevolgd en haar met haar hoofd tegen de muur heeft geduwd. Zij heeft zich dan verdedigd door één keer met haar gsm op zijn hoofd te slaan.

Klager B.K(...) heeft een medisch attest voorgelegd, waarin geen melding wordt gemaakt van enige arbeidsongeschiktheid.

Op 24 december 2016 wordt de politie ter plaatse gestuurd naar de (...) te Gent, waar een zwangere vrouw in haar buik zou zijn geschopt. Wanneer zij aankomen wordt de vrouw, H.S(...), die klaagt over hevige pijnen, reeds met de ambulance weggebracht.

P.J(...), de vriend van H.S(...), verklaart dat hij eerder die dag gepraat heeft met de vriend van de eerste beklagde. Daarna kreeg hij tientallen berichten van de eerste beklagde dat hij haar vriend gerust moest laten. Door de inhoud van de berichten werd hij kwaad en schreef hij terug dat hij haar zou neersteken wanneer hij haar zou tegenkomen. Die avond werd er dan aan de deur geklopt en zijn vrouw S... heeft dan opengedaan, waarbij ze onmiddellijk een schop in haar buik kreeg van de eerste beklagde. De vriend van de eerste beklagde was mee, maar heeft niets gedaan.

H.S(...) verklaart dat zij de deur opende voor een jonge vrouw, die haar zei "als u mij niet gerust laat ga ik u steken met een mes". De vrouw nam een klein mesje uit haar zak en maakte een beweging in haar richting. Daarna schopte de vrouw haar in haar buik. Haar vriend heeft haar dan weggesleurd.

Op 25 december 2016 komt de tweede beklagde een verklaring over de feiten afleggen. Hij verklaart dat de eerste beklagde boos was omdat hij terug omging met P.J(...). Er zijn tussen J(...) en de eerste beklagde berichten uitgewisseld, waarbij later bleek dat het eigenlijk de vriendin van J(...) was die de berichten verstuurde. De eerste beklagde is dan naar de woning gegaan en daar hebben zij en S... ruzie gemaakt. S... heeft een skateboard genomen en dit naar de eerste beklagde gegooid. Hij heeft de eerste beklagde dan meegenomen naar zijn appartement. Hij is formeel dat de eerste beklagde niet geschopt heeft naar S... en haar op geen enkele andere manier fysiek heeft aangevallen.

H.S(...) is enkele dagen in het ziekenhuis moeten blijven voor observatie en er wordt een medisch attest gevoegd, waarop een arbeidsongeschiktheid van 12 dagen wordt weerhouden.

De eerste beklagde is op 20 februari 2017 verhoord omtrent deze feiten. Zij verklaart dat er een discussie was met haar vriend, omdat hij weed ging kopen met P.J(...). Zij heeft J(...) berichten proberen sturen, maar zijn vriendin S... antwoordde in zijn plaats. Die vriendin zou op een bepaald moment gestuurd hebben dat zij haar zou neersteken wanneer zij haar zou zien. Zij is dan samen met de tweede beklagde bij S... gegaan. Toen S... opendeed heeft zij haar gevraagd wie ze nu ging neersteken, waarop S... haar op de grond heeft geduwd. De tweede beklagde is dan tussengekomen en heeft haar meegenomen. S... heeft ook nog een skateboard naar hen gegooid. Daarna is er nog een gevecht geweest tussen haar vriend en J(...). Zij ontkent zelf ook maar enige slag of schop te hebben gegeven en zij had geen mes bij zich.

Op 6 maart 2016 wordt de politie ter plaatse gestuurd naar de (...) te Gent, waar een man zou aangevallen zijn door zijn buurvrouw. De klager F.T(...) stelt dat hun buurvrouw, de eerste beklagde, op hun deur is komen schoppen en wanneer hij opendeed heeft zij hem onmiddellijk aangevallen en hem geslagen heeft met een sleutel tussen haar vingers. Hij is gewond aan zijn neus en aan zijn rechterarm.

Volgens hem zou de eerste beklagde kwaad geweest zijn omdat zij luide muziek speelden als reactie op het feit dat zij zelf ook luide muziek speelde. Er zouden tussen hen reeds langere tijd problemen zijn

Volgens de verbalisanten lijdt de eerste beklagde duidelijk aan een ernstige agressieproblematiek, hetgeen zij afleiden uit hun bezoek aan het appartement van de moeder van de eerste beklagde.

Er wordt een medisch attest gevoegd van F.T(...), waarin geen arbeidsongeschiktheid wordt weerhouden.

De eerste beklagde is omtrent deze feiten verhoord op 13 juli 2016. Zij verklaart dat er op 6 maart 2016 een ruzie was met haar onderburen over de muziek. Zij is naar beneden gegaan en moest luid aankloppen. De Amerikaan is haar beginnen uitschelden en zij heeft hem uitgescholden voor homo en een bluetooth box naar hem gegooid uit zelfverdediging. Bij het buitengaan heeft zij de Italiaan dan een duw gegeven en is weggegaan. Er is al een hele tijd discussie tussen hen over te luide muziek. Intussen zouden ze elkaar al terug begroeten. Ze ontkent dat ze een sleutel tussen haar vingers zou hebben gekneld. Zij geeft toe dat ze een agressieprobleem heeft en dat ze daarvoor in therapie is gegaan.

Er worden tenslotte ook twee strafdossiers ter info gevoegd. De eerste heeft betrekking op de problemen tussen de eerste beklagde en P.M(...) op 28 mei 2018. De tweede klacht heeft betrekking op de klacht van de zus van de tweede beklagde tegen de eerste beklagde wegens schriftelijke bedreigingen.

In de conclusie die voor de eerste beklagde is neergelegd betwist zij met de meeste klem dat zij nooit DM.R(...) en P.J(...) aangesproken heeft om een valse verklaring in haar voordeel af te leggen. Zij stelt dat het onmogelijk is dat zij daar op dat moment zou geweest zijn en legt daaromtrent stukken neer.

Bespreking van de schuldvraag

Basismisdrijf tenlastelegging A

De eerste en de tweede beklagde worden als mededaders vervolgd voor het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen, met arbeidsongeschiktheid tot gevolg, aan F.T(...) en P.M(...) op 6 augustus 2018.

De verhalen van de verschillende protagonisten over wat er die dag precies tussen hen is voorgevallen, lopen sterk uit elkaar.

De verklaring van de beweerde getuige M.M.M(...) beoordeelt de rechtbank als niet geloofwaardig, nu deze niet overeenkomt met de verklaringen van de slachtoffers, maar evenmin met de versie van de feiten zoals deze door de beklagden wordt gegeven. Bovendien blijkt deze getuige ook een rechtstreekse kennis te zijn van de eerste en de tweede beklagde en kwam hij zelf net van een bezoek bij hen thuis, waardoor zijn objectiviteit in vraag dient gesteld te worden.

De ernstige verwondingen bij de beide slachtoffers, zoals deze blijken uit het fotodossier en de medische attesten, tonen in elk geval aan dat zij beiden slagen en verwondingen hebben gekregen.

De tweede beklagde heeft zelf toegegeven dat hij F.T(...) heeft geduwd, waardoor die gevallen is, en dat hij met een deel van het stuurslot aan P.M(...) slagen heeft toegebracht.

Het is voor de rechtbank duidelijk dat de tweede beklaagde zich schuldig gemaakt heeft aan opzettelijke slagen en verwondingen ten aanzien van de beide slachtoffers.

Wat het aandeel van de eerste beklaagde betreft stelt de rechtbank tegenstrijdigheden vast in de verklaringen van enerzijds P.M(...) en anderzijds de eerste en de tweede beklaagde.

Volgens P.M(...), in zijn eerste schriftelijke verklaring, heeft de eerste beklaagde eerst aan zijn vriend een vuistslag gegeven. In zijn verhoor verklaart hij echter dat de beide beklaagden op zijn partner zijn beginnen slaan. De eerste en de tweede beklaagde verklaren daarentegen allebei dat enkel de tweede beklaagde F.T(...) een duw heeft gegeven en stellen bijgevolg dat de eerste beklaagde zelf geen slagen heeft toegebracht.

Gelet op deze tegenstrijdigheden enerzijds en gelet op het gebrek aan materiële bewijzen of objectieve getuigen van de vechtpartij anderzijds twijfelt de rechtbank aan het feit of de eerste beklaagde zelf slagen heeft toegebracht aan de slachtoffers. Deze twijfel dient gelet op het vermoeden van onschuld, uitgelegd te worden in het voordeel van de eerste beklaagde.

Wel staat het naar oordeel van de rechtbank vast dat de uitdagende houding en gedragingen van de eerste beklaagde aan de basis liggen van het conflict tussen enerzijds de eerste en de tweede beklaagde en anderzijds P.M(...) en F.T(...).

Het feit dat haar gedrag de aanleiding was van dit conflict impliceert evenwel niet dat de eerste beklaagde kan worden beschouwd als mededader aan de slagen die de tweede beklaagde uitdeelde aan de slachtoffers.

De strafinformatie toont immers niet aan dat er met betrekking tot de slagen wilsovereenstemming bestond tussen de eerste en de tweede beklaagde of dat de eerste beklaagde in het kader van de vechtpartij noodzakelijke hulp verleende aan de tweede beklaagde.

De eerste beklaagde dient dan ook te worden vrijgesproken van tenlastelegging A.

De tweede beklaagde beroept zich op de rechtvaardigingsgrond van de wettige verdediging en vraagt in die zin de vrijspraak. In ondergeschikte orde wordt gesteld dat er minstens sprake is van uitlokking.

Wanneer ter rechtvaardiging van opzettelijke slagen en verwondingen wettige verdediging wordt aangevoerd, oordeelt de bodemrechter op onaantastbare wijze over de ernst en de actualiteit van de onrechtmatige aanval alsook over de noodzaak en de evenredigheid van het verweer, op grond van de feitelijke omstandigheden en rekening houdende met de reacties die de aangevallen persoon redelijk kon of moest hebben.

Er dient dan ook wat betreft de aanvalsvaardigheid voldaan te zijn aan drie voorwaarden, die cumulatief aanwezig moeten zijn, met name moet de aanval onrechtmatig zijn, hij moet nakend of onafwendbaar zijn en het moet gaan om een ernstige aanval op de persoon. Wat betreft de beweerde afweringsdaad dient deze ogenblikkelijk noodzakelijk te zijn, dient er

sprake te zijn van een gebrek aan andere mogelijkheden om te reageren en dient deze in verhouding te staan of proportioneel te zijn met de aanvalsdad.

Wat F.T(...) betreft is duidelijk dat zijn houding ten aanzien van de tweede beklagde, maar ook ten aanzien van de eerste beklagde, geenszins van die aard was dat er kan gesproken worden van een ernstige aanvalsdad in zijn hoofde. Ook kan de reactie van de tweede beklagde, die F.T(...) minstens heeft geduwd zodat hij op de grond terecht is gekomen, geenszins als proportioneel worden gezien ten aanzien van de handelingen van laatstgenoemde.

Wat P.M(...) betreft is er wel sprake van een ernstige aanvalsdad, nu dit slachtoffer het stuurslot uit de wagen heeft gehaald en ermee gesmeten heeft naar de tweede beklagde. De reactie van de tweede beklagde, die overigens op dat moment nog perfect de mogelijkheid had om weg te gaan, waarbij hij het slachtoffer tot bloedens toe op zijn hoofd heeft geslagen met een stuurslot, staat echter in geen enkel geval in verhouding tot wat het slachtoffer heeft gedaan.

In die omstandigheden oordeelt de rechtbank dan ook dat in hoofde van de tweede beklagde niet voldaan is aan de voorwaarden om de rechtvaardigingsgrond van de wettige verdediging te kunnen inroepen en dit zowel wat betreft de feiten ten nadele van F.T(...) als de feiten ten nadele van P.M(...).

In ondergeschikte orde beroept de tweede beklagde zich op de verschoningsgrond van art. 411 Sw, nl. de uitlokking.

De wet meet de ernst van de gewelddaden waarvoor een verschoningsgrond is aangenomen, ongeacht of dat geweld fysiek of verbaal is, niet alleen af aan de hevigheid van de reactie die de gewelddaden hebben veroorzaakt, maar ook aan de zwaarte van de concrete feiten, in verhouding tot de ernst van het uitgelokte misdrijf (Cass. 22 juni 2011, *T. Strafr.*, 2012, afl. 5, 320)

De rechtbank is van oordeel dat de tweede beklagde geenszins aannemelijk maakt dat de door de slachtoffers beweerde gewelddaden op zijn persoon of op de persoon van de eerste beklagde dermate zwaarwichtig waren opdat zijn reactie, zoals hierboven beschreven, zou kunnen verschoond worden.

De proportionaliteit van zijn reactie op de beweerde gedragingen van de slachtoffers, staat geenszins vast. De rechtbank aanvaardt derhalve niet dat er sprake zou zijn van uitlokking.

Het basismisdrijf van de feiten onder de tenlastelegging A is bijgevolg bewezen in hoofde van de tweede beklagde.

Basismisdrijf tenlastelegging B

De eerste beklagde heeft uitdrukkelijk toegegeven dat zij slagen heeft toegebracht aan P.M(...) op 16 april 2018. Ook haar moeder bevestigt dat zij hem geslagen heeft. Het medisch attest toont aan dat de feiten een periode van twee dagen arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben gehad voor het slachtoffer.

Het feit dat er sprake zou geweest zijn van wederzijdse slagen is voor de beoordeling van de schuld van de eerste beklagde niet relevant, nu er geenszins sprake is van wettige verdediging of uitlokking. Haar aandeel in de feiten is het enige waaromtrent de rechtbank dient te oordelen.

Het basismisdrijf van de feiten onder de tenlastelegging B is dan ook bewezen in hoofde van de eerste beklagde.

Tenlastelegging C

De eerste beklagde en het slachtoffer H.S(...) spreken elkaar flagrant tegen over hetgeen er tussen hen zou gebeurd zijn op 24 december 2016. De getuigen, die allemaal betrokken zijn bij één van de protagonisten van de feiten en niet echt als objectief kunnen worden bestempeld, ondersteunen volledig of gedeeltelijk de versie van de feiten van de persoon bij wie zij zich bevonden op dat moment.

Wat wel vaststaat is dat de eerste beklagde het initiatief heeft genomen om bij het slachtoffer thuis verhaal te gaan halen en het slachtoffer onmiddellijk na de feiten is weggevoerd met de ambulance, waarbij zij sterk klaagde over hevige pijnen in haar buik. Zij is daarvoor ook verschillende dagen opgenomen geweest in het ziekenhuis. In het ziekenhuis wordt gesteld dat het slachtoffer, dat zeven maanden zwanger was, contracties had.

De voorgelegde medische attesten vermelden echter nergens dat er sprake is van verwondingen en ook de verbalisanten hebben geen uiterlijke verwondingen gezien. De attesten geven ook geen enkele precisering van hetgeen zou vastgesteld zijn en vermelden enkel dat er geen levensgevaar is en dat er 12 dagen arbeidsongeschiktheid is geweest.

Aan de hand van de objectieve medische verslagen kan dan ook niet met zekerheid worden gesteld dat de toestand van het slachtoffer het gevolg is van een schop in haar buik door de eerste beklagde. Er kan immers niet uitgesloten te worden dat de buikpijn en de contracties waarover het slachtoffer sprak het gevolg waren van de hoogoplopende discussie tussen de eerste beklagde en het slachtoffer.

Het is overigens opvallend dat het slachtoffer stelt dat de eerste beklagde haar eerst mondeling heeft bedreigd, dan een klein mes heeft genomen en daarmee heeft uitgehaald en pas dan een schop in haar buik heeft gegeven, terwijl haar partner verklaart dat de eerste beklagde onmiddellijk nadat het slachtoffer de deur opende haar in de buik heeft geschopt.

In hun verklaring is er evenmin sprake van het feit dat er door het slachtoffer met een skateboard zou gegooid zijn, terwijl de minderjarige M.P.J(...) dit in een spontane verklaring

onmiddellijk na de feiten wel vermeldt. Dit lijkt dan ook eerder de versie van de feiten door de eerste en de tweede beklaagde te ondersteunen.

De rechtbank oordeelt in die zin dat er sprake is van twijfel of de eerste beklaagde het slachtoffer effectief in de buik heeft geschopt. Gelet op het vermoeden van onschuld dient deze twijfel uitgelegd te worden in het voordeel van de eerste beklaagde.

De eerste beklaagde wordt dan ook vrijgesproken voor de feiten onder de tenlastelegging C.

Basismisdrijf tenlastelegging D1

De eerste beklaagde heeft in haar verhoor op 13 juli 2016 uitdrukkelijk toegegeven dat zij op 6 maart 2016 bij het buitengaan P.M(...) een duw heeft gegeven en de verwondingen bij F.T(...) tonen aan dat ook hij heeft gedeeld in de klappen.

Voor de beoordeling van de schuldvraag is het daarbij niet noodzakelijk om te kunnen oordelen of er al of niet met een sleutel in de hand werd geslagen, waaromtrent er trouwens geen duidelijkheid is.

De bewering van de eerste beklaagde dat zij enkel met een kleine bluetooth box heeft gegooid naar F.T(...) is niet geloofwaardig, gelet op de vastgestelde verwondingen, zoals deze voldoende blijken uit het medisch attest.

De rechtbank oordeelt dan ook dat de eerste beklaagde zich wel degelijk schuldig heeft gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen ten aanzien van de beide slachtoffers en dat het basismisdrijf van de feiten onder de tenlastelegging D1 bewezen is.

Basismisdrijf tenlastelegging D2

De eerste beklaagde heeft uitdrukkelijk toegegeven dat zij B.K(...) op het hoofd heeft geslagen met haar gsm, waarbij zij zelf heeft verklaard dat hij daardoor aan het bloeden was. Zij stelt echter in haar verklaring te hebben gehandeld uit zelfverdediging. Ook op de zitting van 28 november 2018 pleit zij dat er sprake is van wettige verdediging, minstens van uitlokking.

De camerabeelden van de feiten zijn duidelijk. Het is de eerste beklaagde die uit de lift komt en onmiddellijk de confrontatie aangaat met B.K(...) en O.M(...), waarbij zij op een bepaald moment B.K(...) wegduwt en spuwt in de richting van O.M(...). B.K(...) is haar dan nagelopen in de hal en daar is het tot wederzijds trek- en duwwerk gekomen, waarbij de eerste beklaagde B.K(...) met haar gsm op zijn gezicht heeft geslagen.

Gelet op de houding van de eerste beklaagde, die duidelijk de confrontatie aangaat en door haar gedragingen zelf de reactie van B.K(...) uitlokt, kan er uiteraard geen sprake zijn van enige

uitlokking door B.K(...) en evenmin van wettige verdediging, nu geenszins is voldaan aan de wettelijke vereisten daarvoor.

Het basismisdrijf van de feiten onder de tenlastelegging D2 is dan ook bewezen in hoofde van de eerste beklaagde voor zover deze feiten gebeurd zijn ten aanzien van B.K(...).

O.M(...) heeft toen echter geen slagen of een duw gekregen van de eerste beklaagde. De vechtpartij is beperkt gebleven tot de eerste beklaagde en B.K(...). Het feit dat O.M(...) bepaalde beledigingen naar haar hoofd heeft gekregen en dat er naar haar werd gespuwd maakt echter geen opzettelijke slagen en verwondingen uit.

De eerste beklaagde dient dan ook vrijgesproken te worden van de feiten onder de tenlastelegging D2 voor zover deze betrekking hebben op O.M(...).

Tenlasteleggingen E en F

Gelet op de camerabeelden die door het slachtoffer bij het strafdossier zijn gevoegd, met daarop de duidelijk te horen gezegdes van de eerste beklaagde, staat vast dat de eerste beklaagde, die heeft toegegeven dat het wel degelijk om haar stem gaat, het slachtoffer, O.M(...), mondeling heeft bedreigd onder een bevel of voorwaarde om hem neer te steken.

De bewering van de eerste beklaagde dat zij op dat moment aan het spreken was tegen haar moeder houdt geen steek, minstens is duidelijk dat haar woorden duidelijk en heel bewust bedoeld waren voor het slachtoffer.

De feiten onder de tenlastelegging E zijn dan ook bewezen.

Er is echter geen enkel bewijs dat de eerste beklaagde daarbij effectief een mes in de hand zou hebben gehad en daarmee zou bedreigd hebben, zodat de eerste beklaagde dient vrijgesproken te worden voor de feiten onder de tenlastelegging F.

Verzwarende omstandigheid voor tenlasteleggingen A, B, D1 en D2

Wat betreft de tweede beklaagde

De tweede beklaagde wordt onder de tenlastelegging A vervolgd voor de verzwarende omstandigheid dat één van de drijfveren van zijn handelen er in bestond dat hij handelde in haat, misprijzen of vijandigheid tegen de slachtoffers wegens hun seksuele geaardheid.

De tweede beklaagde is op 6 augustus 2018 pas tussengekomen nadat de situatie tussen de eerste beklaagde en de beide slachtoffers escaleerde.

Volgens P.M(...) zouden de beide beklaagden tijdens en na de feiten bepaalde uitlatingen hebben gedaan die wijzen op een duidelijke haat of misprijzen ten aanzien van de slachtoffers wegens hun seksuele geaardheid. De beide beklaagden spreken dit uitdrukkelijk tegen.

Uit de verschillende verklaringen in het strafdossier, waaronder ook deze omtrent de feiten waarbij de tweede beklaagde niet betrokken is, blijkt echter dat nergens sprake is van de tweede beklaagde wanneer er problemen zijn tussen de eerste beklaagde en verschillende van haar burens. Hij wordt ook nooit genoemd als iemand die ongepaste uitspraken zou doen. Het lijkt er integendeel zelfs op dat de tweede beklaagde vaak degene is die de eerste beklaagde tot rust probeert te brengen, zoals ook blijkt uit de verklaring van O.M(...) op de openbare zitting van 28 november 2018.

De rechtbank oordeelt dan ook dat er onvoldoende bewijs is dat één van de drijfveren van de tweede beklaagde voor de feiten omschreven onder tenlastelegging A zou hebben gelegen in de haat, het misprijzen of de vijandigheid ten aanzien van de seksuele geaardheid van de slachtoffers.

De tweede beklaagde wordt dan ook vrijgesproken van de verzwarende omstandigheid van artikel 405 quater Sw. zoals voorzien onder tenlastelegging A.

Wat betreft de eerste beklaagde

De eerste beklaagde wordt onder de tenlasteleggingen B, D1 en D2 bijkomend vervolgd voor de verzwarende omstandigheid, voorzien in art. 405 quater Sw., dat één van de drijfveren van haar handelen er in bestond dat zij handelde in haat, misprijzen of vijandigheid tegen de slachtoffers wegens hun seksuele geaardheid.

Op zich kan niet ernstig betwist worden dat de eerste beklaagde, bij een gedeelte van de door haar gepleegde feiten, bepaalde uitlatingen deed waarbij zij refereerde naar de seksuele geaardheid van de personen met wie zij een conflict had. De eerste beklaagde gaf dit trouwens in bepaalde verhoren ook uitdrukkelijk toe.

De vraag of de eerste beklaagde deze kwetsende en totaal ongepaste uitlatingen al dan niet deed, is echter niet doorslaggevend bij de beoordeling van de verzwarende omstandigheid voorzien in artikel 405 quater Sw.

De vraag die de rechtbank in het kader van deze verzwarende omstandigheid wél dient te beoordelen is of één van de drijfveren van de eerste beklaagde bij het plegen van voormelde strafbare feiten bestond uit de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen de slachtoffers wegens hun seksuele geaardheid.

De rechtbank wenst daarbij te benadrukken dat het antwoord op die vraag niet betekent dat dit juridische onderscheid de uitlatingen van de eerste beklaagde op zich minder kwetsend of ongepast zou maken, maar wel dat de juridische gevolgen ervan verschillend zijn.

Het staat vast dat de eerste beklagde een ernstig agressieprobleem heeft en dat dit zeker als één van de voornaamste drijfveren van haar handelen dient te worden beschouwd. Dit vindt bevestiging enerzijds de verklaringen van de eerste beklagde zelf en van haar moeder, maar anderzijds ook uit het verslag van de door haar geraadpleegde deskundige.

Om de vraag te beantwoorden of naast deze agressieproblematiek ook de haat, het misprijzen of vijandigheid lastens de slachtoffers wegens hun seksuele geaardheid een bijkomende drijfveer is geweest voor de strafbare feiten gepleegd door de eerste beklagde, houdt de rechtbank rekening met de volgende overwegingen en vaststellingen:

- Noch uit de verklaring van de eerste beklagde noch uit de verklaring van het slachtoffer zelf omtrent de feiten van 16 april 2018 (tenlastelegging B) blijkt dat de eerste beklagde op dat moment bepaalde ongepaste uitlatingen zou hebben geuit, en dat bijgevolg de voormelde bijkomende drijfveer zou hebben meegespeeld. De rechtbank stelt dus vast dat de eerste beklagde zich schuldig maakte aan dit agressiedelict terwijl er op dat ogenblik geen sprake was van een motief dat verband hield met de seksuele geaardheid van het slachtoffer. Het feit dat het slachtoffer bij de aangifte stelt dat de eerste beklagde in het algemeen problemen heeft met zijn seksuele geaardheid volstaat daartoe niet.
- Noch uit de verklaring van de eerste beklagde noch uit de verklaring van de beide slachtoffers zelf omtrent de feiten van 6 maart 2016 (tenlastelegging D1) blijkt dat de voormelde drijfveer zou hebben meegespeeld. Alle betrokkenen geven duidelijk aan dat de problemen te maken hadden met het spelen van te luide muziek en de reacties daarop. Het loutere feit dat de eerste beklagde tijdens de feiten één van de slachtoffers zou uitgemaakt hebben voor "homo" volstaat niet om te stellen dat dit ook één van de drijfveren voor de feiten zou zijn geweest.
- Uit de verklaringen van de slachtoffers en de eerste beklagde omtrent de feiten van 4 november 2017 (tenlastelegging D2) blijkt dat zij in het verleden, toen de eerste beklagde uiteraard ook al op de hoogte was van de seksuele geaardheid van de beide slachtoffers, wel degelijk goed overeen kwamen en dat er pas later tussen hen problemen zijn ontstaan. Zij geven voor de aanvankelijke spanningen trouwens elk een andere verklaring, maar geen van deze verklaringen maakt een koppeling met de seksuele geaardheid van de slachtoffers.
- Uit de verschillende politietussenkomsten bij de conflicten tussen de eerste beklagde en P.M(...) en F.T(...) blijkt dat zij aanvankelijk wel degelijk bevriend waren, maar dat het is misgelopen door zaken die op zich niets te maken hadden met de seksuele geaardheid van P.M(...) en F.T(...). De politietussenkomsten vermelden overigens ook verschillende malen de eerste beklagde als slachtoffer.
- Uit het strafdossier, en meer bepaald de verklaringen van de moeder van de eerste beklagde, van de tweede beklagde en ook van bepaalde van de slachtoffers, blijkt dat de eerste beklagde problemen had met verschillende bewoners van het gebouw waarin zij woonde. Dit toont aan dat de diepere oorzaak van al deze problemen veeleer toe te schrijven zijn aan burenruzies (ook met mensen die geen homo zijn) en aan de

conflictueuze, assertieve en agressieve aard van de eerste beklagde dan aan de seksuele geaardheid van de slachtoffers.

- Nergens blijkt uit het strafdossier, behoudens uit de uitlatingen van de eerste beklagde tijdens bepaalde conflicten, dat de eerste beklagde op één of andere aantoonbare wijze inhoudelijk een probleem zou hebben gehad met de seksuele geaardheid van personen. Haar verschillende verklaringen wijzen trouwens ook uitdrukkelijk in de andere richting.
- De eerste beklagde blijkt de uitlatingen die zij ten aanzien van de burgerlijke partijen heeft geuit ook soms te gebruiken ten aanzien van mensen die geen andere seksuele geaardheid hebben, zelfs ten aanzien van haar eigen vriend, de tweede beklagde. Dit blijkt overigens uitdrukkelijk uit de verklaring van O.M(...) op de openbare terechtzitting van 28 november 2018 zoals geakteerd op het zittingsblad. Dit lijkt er dan ook op te wijzen dat zij deze woorden louter als een scheldwoord, en bijgevolg als een middel om te kwetsen, gebruikt, maar niet dat één van de drijfveren van de feiten rechtstreeks kan worden toegeschreven aan de seksuele geaardheid van de slachtoffers.
- De eerste beklagde is in het verleden slachtoffer geweest van chronisch seksueel misbruik. De deskundige die haar als slachtoffer destijds heeft onderzocht, weerhoudt op heden nog steeds stoornissen in de affectregulatie, waarbij een gevoel van onrechtvaardigheid of van bedreiging vaak een uitlokkende factor is voor een impulsdoorbraak van agressie. Dit bevestigt opnieuw dat de agressie van de eerste beklagde oorzaken kent die op zich niets te maken heeft met de seksuele geaardheid van bepaalde slachtoffers.
- De rechtbank verliest niet uit het oog dat de eerste beklagde op 28 januari 2016 reeds correctioneel veroordeeld werd voor een ernstig agressiedelict op 23 november 2015. Naar aanleiding van een banale discussie op de bus bracht zij toen (op dat ogenblik 19 jaar) opzettelijke slagen en verwondingen toe aan twee personeelsleden van De Lijn. Daarbij spoot ze zelfs met pepperspray in de ogen van beide slachtoffers. Deze feiten hadden op geen enkele manier te maken met de seksuele geaardheid van deze slachtoffers. De verzwarende omstandigheid van artikel 405quater Sw. was op dat ogenblik op geen enkel moment aan de orde. Er is een duidelijke lijn te trekken tussen de feiten centraal in deze zaak en de feiten waarvoor de eerste beklagde op 28 januari 2016 reeds werd veroordeeld: naar aanleiding van banale discussies wordt de eerste beklagde agressief en brengt zij schade toe aan haar slachtoffers.

Uiteraard is het duidelijk dat de verschillende slachtoffers in deze zaak - terecht - bepaalde van de uitlatingen als extreem kwetsend hebben ervaren, maar deze uitlatingen op zich volstaan niet om met zekerheid te besluiten dat de agressiedelicten werden gepleegd omwille van haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen de slachtoffers wegens hun seksuele geaardheid.

Gelet op de voorgaande vaststellingen oordeelt de rechtbank dat het louter om een zeer ernstige agressieproblematiek gaat bij de eerste beklagde, die haar agressie bij conflicten al

te vaak “wapent” met kwetsende commentaren, bijvoorbeeld over de geaardheid van de personen met wie zij in conflict gaat.

Het is voor de rechtbank aannemelijk dat de conflicten waarvan sprake in dit dossier nog steeds op dezelfde manier zouden geëscaleerd zijn wanneer de slachtoffers niet deze specifieke seksuele geaardheid zouden hebben gehad, waarbij de eerste beklagde hoogstwaarschijnlijk een andere manier zou hebben gevonden om hun bijkomend te beledigen en om ongepaste uitlatingen te doen, rond bv. louter uiterlijke kenmerken.

De rechtbank oordeelt dan ook dat het niet bewezen is dat één van de drijfveren van de eerste beklagde bij het plegen van de strafbare feiten bestond uit de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen de slachtoffers wegens hun seksuele geaardheid.

De eerste beklagde wordt dan ook vrijgesproken voor de verzwarende omstandigheid van artikel 405quater Sw. zoals voorzien onder de tenlasteleggingen B, D1 en D2.

Straftoemeting

De bewezen verklaarde feiten onder de tenlasteleggingen B, D1 en D2 voor wat betreft de feiten ten aanzien van B.K(...), behoudens de verzwarende omstandigheid van artikel 405quater Sw., en de tenlastelegging E vormen in hoofde van de eerste beklagde de opeenvolgende en voortgezette uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en persoonlijkheid van de eerste en de tweede beklagde, zoals onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden.

De feiten zijn zeer ernstig en getuigen in hoofde van zowel de eerste als de tweede beklagde van een flagrant gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit.

De eerste beklagde heeft verschillende malen op een totaal ongepaste manier haar agressie en frustratie uitgewerkt in burenruzies. Daarbij lijkt zij al te vaak de controle over haar daden en haar woorden te verliezen en geen rekening te houden met de gevolgen van haar daden of de kwetsende aard van haar woorden.

De eerste beklagde is, ondanks haar jonge leeftijd, niet aan haar proefstuk toe. Zij werd reeds in 2016 correctioneel veroordeeld, dit eveneens voor agressiedelicten, en heeft toen daarvoor een werkstraf gekregen.

De eerste beklagde vraagt, in ondergeschikte orde, de gunst van de probatie-opschorting. Het openbaar ministerie heeft daaromtrent negatief geadviseerd.

De rechtbank is van oordeel dat de gunst van de opschorting, vooral gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en op haar persoonlijkheid, de eerste beklagde onvoldoende

bewust zou maken van de ernst van de door haar gepleegde feiten en van haar onderliggende problematieken.

Wel is duidelijk dat de onderliggende agressieproblematiek van de eerste beklagde intensief dient aangepakt te worden en dat een probatiestructuur in die zin zeker aangewezen is. De eerste beklagde heeft op de zitting van 28 november 2018 ook duidelijk aangegeven open te staan en gemotiveerd te zijn voor verdere begeleiding.

De eerste beklagde dient dan ook een duidelijk signaal te krijgen dat de feiten die zij heeft gepleegd onaanvaardbaar zijn en dat zij daarvoor de gevolgen dient te dragen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf, weliswaar volledig onder probatie-uitstel, is noodzakelijk om haar blijvend te confronteren met de ernst van de feiten en met de ernst van haar problematiek en dient haar aan te zetten zich in de toekomst wel te houden aan de regels en de waarden van de maatschappij.

De beklagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

In toepassing van artikel 1 §2 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie werd de beklagde voor de sluiting van de debatten door de rechtbank ingelicht over de draagwijdte van de probatiemaatregelen en werd zij tevens in haar opmerkingen gehoord.

De eerste beklagde verklaarde zich akkoord met de door de rechtbank voorgestelde en eventueel op te leggen voorwaarden.

Gelet op het feit dat de rechtbank de voorkeur geeft aan de vergoeding van de burgerlijke partijen, en rekening houdend met de jeugdige leeftijd van de eerste beklagde als verzachtende omstandigheid, oordeelt de rechtbank dat de eerste beklagde in toepassing van art. 85 lid2 Sw. geen geldboete dient te worden opgelegd.

De tweede beklagde werd veroordeeld voor een eenmalig feit. De rechtbank dient er rekening mee te houden dat hij niet betrokken is bij de andere agressiedelicten waarbij zijn partner betrokken was. Hij lijkt daarin zelfs een corrigerende rol gespeeld te hebben naar zijn partner toe.

Anderzijds staat het wel vast dat de feiten omschreven onder tenlastelegging A, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid van artikel 405quater Sw., een zware impact hebben gehad op P.M(...) en F.T(...). Er is sprake van ernstige verwondingen en tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

De tweede beklagde heeft nog geen correctionele veroordelingen opgelopen, maar werd wel reeds 5 maal politieel veroordeeld wegens verkeersinbreuken. Hij verblijft intussen reeds meer dan vier maanden in voorlopige hechtenis. Op de openbare terechtzitting van 28 november 2018 blijkt duidelijk dat dit verblijf in de gevangenis een impact op hem had.

De tweede beklagde vraagt, in ondergeschikte orde, de gunst van de probatie-opschorting. Het openbaar ministerie heeft daaromtrent negatief geadviseerd.

De rechtbank is van oordeel dat de gunst van de opschorting, vooral gelet op de aard en de zwaarwichtigheid van de feiten en op zijn persoonlijkheid, de tweede beklagde onvoldoende bewust zou maken van de ernst van de door hem gepleegde feiten.

Bovendien toont de strafinformatie onvoldoende aan dat er in hoofde van de tweede beklagde sprake is van een onderliggende (agressie)problematiek, zodat de rechtbank geen probatievoorwaarden oplegt aan de tweede beklagde.

In nog meer ondergeschikte orde vraagt de tweede beklagde dat hem een werkstraf zou worden opgelegd.

Volgens de rechtbank vormt de autonome werkstraf, mede gelet op de reeds ondergane voorhechtenis, de meest aangepaste replek op de delinquente gedragingen die de tweede beklagde heeft gesteld. Die maatregel zal aan de tweede beklagde de kans geven om een actieve bijdrage te leveren aan de samenleving en om zijn bestraffing een zinvolle inhoud te geven. Bovendien is deze maatregel aangepast aan de individuele persoonlijkheid van de tweede beklagde en zal ze door de heropvoedende en resocialiserende rol er hopelijk voor kunnen zorgen dat hij in de toekomst wel alle wetten en reglementen zal naleven zodat de kansen op recidive verminderen.

Er wordt voorzien in een vervangende gevangenisstraf indien de opgelegde werkstraf niet correct zou worden uitgevoerd.

In toepassing van art. 37quinquies §3 Strafwetboek (zoals hernummerd bij wet van 5 februari 2016) betreffende de werkstraf werd de tweede beklagde vóór de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf en werd hij tevens in zijn opmerkingen gehoord; de tweede beklagde heeft ter terechtzitting hiermee zijn akkoord betuigd.

De feiten zijn van aard om door een correctionele straf gestraft te worden. Art. 37quinquies §1 Strafwetboek (zoals hernummerd bij wet van 5 februari 2016), voorziet dat binnen de perken van de op het misdrijf gestelde straffen alsook van de wet op grond waarvan de zaak voor de rechter werd gebracht een gevangenisstraf of een geldboete moet worden voorzien in geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Gelet op het feit dat de rechtbank de voorkeur geeft aan de vergoeding van de burgerlijke partijen, en rekening houdend met de verzachtende omstandigheid van afwezigheid van eerdere correctionele veroordelingen, oordeelt de rechtbank dat in toepassing van art. 85 lid 2 Sw. er geen verplichte geldboete wordt opgelegd aan de tweede beklagde.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

De burgerlijke partijen UNIA, vzw Cavaria en vzw Casa Rosa

De rechtbank dient zich onbevoegd te verklaren om kennis te nemen van deze vorderingen gelet op de vrijspraak van de eerste en de tweede beklagde voor de verzwarende omstandigheid voorzien in artikel 405quater Sw.

De burgerlijke partijen P.M(...) en F.T(...)

De rechtbank dient zich onbevoegd te verklaren om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partijen voor zover deze vordering gesteund is op tenlastelegging A en voor zover deze vordering gericht is tegen de eerste beklagde gelet op de vrijspraak van deze beklagde.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging A en D1 staan in oorzakelijk verband met de door de burgerlijke partijen P.M(...) en F.T(...) geleden schade, de feiten onder tenlastelegging B staan in oorzakelijk verband met de schade geleden door P.M(...).

De tweede beklagde is aansprakelijk voor de door de burgerlijke partijen geleden schade onder de tenlastelegging A en de eerste beklagde is aansprakelijk voor de schade onder de tenlasteleggingen B en D1, en zijn er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De beide burgerlijke partijen vorderen elk de aanstelling van een deskundige en een hoofdelijke veroordeling van de eerste en de tweede beklagde tot betaling van een provisie van 2.500,00 EUR.

Zij vorderen tevens dat aan de eerste en de tweede beklagde een absoluut contactverbod zou worden opgelegd met de burgerlijke partijen en een verbod om zich binnen een straal van 500 meter van de woonplaats van de burgerlijke partijen te begeven.

De zwaarste fysieke verwondingen opgelopen door de burgerlijke partijen hebben quasi integraal te maken met de feiten onder de tenlastelegging A, waarvoor de tweede beklagde aansprakelijk is.

De eerste beklagde is enkel aansprakelijk voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen B en D1.

Nu de schade nog niet definitief kan worden begroot en rekening houdend met de ernst van de verwondingen dringt zich voor wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging A de aanstelling van een deskundige op.

Gelet op de reeds neergelegde stukken oordeelt de rechtbank dat de tweede beklagde voor wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging A veroordeeld dient te worden tot

betaling van de door de burgerlijke partijen gevorderde provisies, hetzij 669,48 EUR in hoofde van F.T(...) en 571,50 EUR in hoofde van P.M(...).

Wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging B oordeelt de rechtbank dat P.M(...) niet aantoont dat hij materiële schade heeft geleden als gevolg van tijdelijke economische ongeschiktheid.

De vordering van P.M(...) ten belope van 260,66 EUR kan worden toegekend als definitieve schadevergoeding.

De eerste beklagde wordt dus voor wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging B veroordeeld tot betaling van 260,66 EUR aan P.M(...).

Wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging D.1 stelt de rechtbank vast dat enkel F.T(...) in zijn besluiten melding maakt van schade.

De vordering van F.T(...) ten belope van 850,00 EUR komt de rechtbank gematigd en redelijk voor zodat dit bedrag kan worden toegekend als definitieve schadevergoeding.

De eerste beklagde wordt dus voor wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging D.1 veroordeeld tot betaling 850,00 EUR aan F.T(...).

Het opleggen van een contactverbod kan in het kader van de afhandeling van de burgerlijke belangen niet. In het kader van de probatiestructuur voor de eerste beklagde is dergelijk contactverbod wel voorzien.

De burgerlijke partijen O.M(...) en B.K(...)

De rechtbank dient zich onbevoegd te verklaren om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij O.M(...) voor zover die betrekking heeft op de feiten onder de tenlasteleggingen D2 (met O.M(...) als slachtoffer) en F, gelet op de vrijspraak van de eerste beklagde voor deze feiten.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging D2, staan in oorzakelijk verband met de door de burgerlijke partij B.K(...) geleden schade. De eerste beklagde is aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging E, staan in oorzakelijk verband met de door de burgerlijke partij O.M(...) geleden schade. De eerste beklagde is aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De burgerlijke partij B.K(...) vordert een schadevergoeding van 1.000,00 EUR van de eerste beklagde, zonder te specificeren over welke schade het precies zou gaan. De burgerlijke partij

O.M(...) vordert een schadevergoeding van 10.000,00 EUR van de eerste beklaagde, zonder te specificeren over welke schade het precies zou gaan.

De burgerlijke partij B.K(...) is geduwd en op zijn hoofd geslagen met een gsm door de eerste beklaagde. Het is duidelijk dat dit naast bepaalde materiële schade, gelet op de verwondingen die door de verbalisanten zijn vastgesteld, ook morele schade met zich heeft meegebracht.

De rechtbank begroot deze schade naar billijkheid op een bedrag van 1.000,00 EUR, moreel en materieel gemengd.

De burgerlijke partij O.M(...) is ernstig bedreigd door de eerste beklaagde. Er is nergens sprake van enige materiële schade, maar het is duidelijk dat dergelijke feiten onvermijdelijk ook morele schade hebben teweeg gebracht, te meer daar de feiten te kaderen zijn in een conflictsfeer die reeds geruime tijd aanwezig is tussen de eerste beklaagde en de burgerlijke partij.

De rechtbank begroot deze morele schade naar billijkheid op een bedrag van 500,00 EUR.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 162, 162bis, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195, 226, 227, Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 25, 37quinquies, 37 sexies, 37 septies, 44, 45, 65, 66, 85, 327lid1392, 398, 399lid1, 405quater2° Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2, 3 K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

art. 8, 9, 14 §1, van de Wet van 29 juni 1964;

art. 1, 3, 5, 6 9 van de Wet van 29 juni 1964;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

art. 1022 Gerechtelijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van R.Y(...)

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de hierboven omschreven tenlasteleggingen A, C, D2 (voor wat betreft O.M(...) als slachtoffer) en F.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid van art. 405 quater Sw. onder de tenlasteleggingen B, D1, D2 (met B.K(...) als slachtoffer).

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B, D1, D2 (met B.K(...) als slachtoffer) en E, behoudens de verzwarende omstandigheid van art. 405quater Sw. onder de tenlasteleggingen B, D1 en D2, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B, D1, D2 (met B.K(...) als slachtoffer) en E, behoudens de verzwarende omstandigheid van art. 405quater Sw. onder de tenlasteleggingen B, D1 en D2, **SAMEN**, tot een **GEVANGENISSTRAF van TWAALF MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft de uitgesproken GEVANGENISSTRAF van TWAALF MAANDEN zal uitgesteld worden voor een termijn van **VIJF JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft, **mits naleving van de door de beklaagde ter terechtzitting aanvaarde en hierna vermelde probatievoorwaarden:**

- regelmatig contact houden met de justitieassistent en probatiecommissie en hun richtlijnen strikt naleven;
- vast adres behouden, momenteel woonstkeuze doende bij haar raadsman meester Nathalie De Jonghe, en bij verandering van woon- of verblijfplaats de justitieassistent voorafgaandelijk inlichten;
- een absoluut contactverbod (noch mondeling, noch schriftelijk, noch via telefoon, sms of sociale media) met de personen die slachtoffer zijn in dit dossier;
- in samenspraak met de justitieassistent een gepaste begeleiding zoeken voor haar agressieproblematiek en deze niet stopzetten dan met toestemming van de begeleiders;
- in samenspraak met de justitieassistent een gepaste psychologische of psychiatrische begeleiding zoeken en deze niet stopzetten dan met toestemming van de begeleiders.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met zeventig decimes, aldus gebracht op **TWEEHONDERD EURO (€200,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **TWINTIG EURO (€20,00)**.

Ten aanzien van D.D(...)

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de verzwarende omstandigheid van art. 405quater Sw. onder de tenlastelegging A.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid, om binnen de twaalf maanden na de dag waarop dit vonnis kracht van gewijsde zal hebben bekomen gedurende **HONDERD UREN WERKSTRAF** te verrichten in een door de probatiecommissie aangeduide openbare dienst van de staat, gemeenten, provincies, gemeenschappen of gewesten, of bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel.

Beveelt dat bij niet uitvoering van de werkstraf binnen de wettelijke termijn, deze zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van TIEN MAANDEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met zeventig decimes, aldus gebracht op **TWEEHONDERD EURO (€200,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **TWINTIG EURO (€20,00)**.

De overtuigingsstukken

Beveelt de **overmaking** aan het **openbaar ministerie** om te handelen als naar recht, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. **2017011071, 2018007340, 2018007323, 2018007944, 2018007360**.

Beveelt de **teruggave** aan de **rechtmatige eigenaar**, zijnde P.M(...) van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. **2018007878**.

De kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op nul euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **nul euro**.

Legt de veroordeelden ELK, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **53,58 EUR** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131/5 (B.S. 4 oktober 2018)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

De burgerlijke partijen UNIA, vzw Cavaria en vzw Casa Rosa

Verklaart zich niet bevoegd kennis te nemen van de vorderingen van deze burgerlijke partijen gelet op de vrijspraak van de eerste en tweede beklagde voor de verzwarende omstandigheid voorzien in artikel 405quater Sw.

De burgerlijke partijen P.M(...) en F.T(...)

Verklaart zich niet bevoegd kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partijen gesteld tegen de eerste beklagde in zoverre gesteund op de tenlastelegging A gelet op de vrijspraak van deze beklagde voor deze tenlastelegging.

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen voor het overige toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de eerste beklagde voor wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging B tot betaling van **260,66 EUR** aan P.M(...).

Veroordeelt de eerste beklagde voor wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging D.1 tot betaling van **850,00 EUR** aan F.T(...).

Veroordeelt de tweede beklagde voor wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging A om te betalen aan de burgerlijke partij P.M(...) een provisie van **571,50 EUR**.

Veroordeelt de tweede beklagde voor wat betreft de feiten omschreven onder tenlastelegging A om te betalen aan de burgerlijke partij F.T(...) een provisie van **669,48 EUR**.

Alvorens nader te beslissen over de overige schade als gevolg van de feiten omschreven onder tenlastelegging A beveelt een deskundig onderzoek met betrekking tot de slachtoffers/burgerlijke partijen:

- **P.M(...)**, bediende, geboren te L. op 3/12/1971, wonende te 9000 Gent;

- **F.T(...)**, zonder beroep, geboren te M. op 6/08/1959, wonende te 9000 Gent;

en wijst daartoe aan als geneesheer-deskundige:

Dokter X. J., wonende te 9000 Gent,

met als opdracht (waarvan alleen kan afgeweken worden met het akkoord van de partijen):

1. de partijen op te roepen op de wijze en binnen de termijn zoals verder in onderhavig vonnis bepaald;
2. de partijen en hun juridische en medische raadslieden te horen in hun toelichting;
3. kennis te nemen van de dossiers en de medische stukken waarover de partijen al beschikken en die hem ten laatste 8 dagen vóór de eerste bijeenkomst worden bezorgd;
4. een verslag te maken van de eerste bijeenkomst waarin voorkomen de datum van de ontvangst van de kennisgeving van de opdracht, de datum van de kennisgeving van de consignatie van de provisie, de wijze waarop het ereloon zal worden bepaald (art. 990 Ger.W.) en de raming van de totale kost van de expertise. Dit verslag wordt binnen de maand bij gewone brief meegedeeld aan de partijen, hun raadslieden en de rechtbank;
5. te vermelden (bovenaan het verslag) de opgave van alle identiteitsgegevens van het slachtoffer, zijn burgerlijke stand, zijn persoonlijke toestand, zijn familiale toestand, zijn schoolse opleiding, zijn vroegere en zijn actuele professionele toestand, zijn medische voorgaanden en, in voorkomend geval, zijn vrijetijdsbesteding waarvan melding werd gemaakt;
6. te beschrijven, op basis van een omstandige anamnese en van een grondig klinisch onderzoek, indien nodig aangevuld met gespecialiseerde onderzoeken, nauwkeurig de vastgestelde letsels en aandoeningen, hun evolutie, de ondergane behandelingen, de eventuele verwickelingen en de geformuleerde klachten en hij zal hierbij verduidelijken in welke mate ze toe te schrijven zijn aan de feiten op 6 augustus 2018, waarbij beroep kan worden gedaan op het advies van specialisten;
7. Een omstandig advies te verlenen aangaande de volgende items:

7.1. De voorafbestaande toestand.

Indien aangetoond wordt dat het slachtoffer voorafgaandelijk getroffen is of was door een fysiologische afwijking of door een ziekte zonder verband met de feiten op 6 augustus 2018, gaat de deskundige na of en in welke mate deze feiten die voorafgaande toestand

hebben beïnvloed of er de gevolgen van hebben gewijzigd.

7.2. De tijdelijke schade.

7.2.1 Hulpmiddelen.

De deskundige vermeldt of prothesen, orthesen, technische hulpmiddelen, aanpassingen van de woning of van het voertuig van aard waren of zijn het leven van het slachtoffer te vergemakkelijken op persoonlijk vlak, op gezinsvlak in de ruimste betekenis van het woord en/of op professioneel vlak.

In voorkomend geval berekent hij daar de kosten van.

De deskundige geeft eveneens aan of de toestand van het slachtoffer tijdens deze periode van de tijdelijke schade al dan niet hulp van derden (gekwalficeerd of niet) noodzakelijk maakte.

In het bevestigend geval geeft de deskundige advies in verband met de aard en de in uren uitgedrukte omvang ervan, rekening houdend met de bestaande en de beschikbare hulpmiddelen.

Bij de evaluatie van de verschillende graden van invaliditeit zal er met deze verschillende hulpmiddelen rekening worden gehouden.

7.2.2 Persoonlijke tijdelijke ongeschiktheid.

De deskundige, die daarbij de periodes van hospitalisatie onderscheidt van de periodes zonder hospitalisatie, evalueert op een schaal van 0 tot 100 de graden van de persoonlijke tijdelijke, gehele en gedeeltelijke ongeschiktheid die deze aantasting van de fysieke of psychische integriteit heeft op het dagelijks leven van het slachtoffer, en dit onafhankelijk van de eventuele huishoudelijke en de economische ongeschiktheid, die afzonderlijk worden geëvalueerd (zie punten 3.3 en 3.4 hierna).

7.2.3 Tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid.

De deskundige evalueert op een schaal van 0 tot 100 de eventuele invloed - die hij beschrijft - van deze tijdelijke volledige of gedeeltelijke aantasting van de fysieke of psychische integriteit op de huishoudelijke taken van het slachtoffer.

7.2.4 Tijdelijke economische ongeschiktheid.

De deskundige evalueert op een schaal van 0 tot 100 de eventuele invloed - die hij beschrijft - van deze tijdelijke volledige of gedeeltelijke aantasting van de fysieke en/of

psychische integriteit op de voorbije of actuele professionele activiteit van het slachtoffer (hierbij rekening houdend met de door hem te preciseren mogelijke verhoogde inspanningen van het slachtoffer in het geval van een gehele of een gedeeltelijke werkhervatting).

7.2.5 Specifieke schade

De deskundige geeft aan of er specifieke fysieke, psychische of sociale schade is vóór de consolidatie. In de mate dat hiermee geen rekening werd gehouden bij het bepalen van de verschillende graden van de tijdelijke ongeschiktheid, beschrijft hij die specifieke schade (esthetische schade, seksuele schade, genoegenschade) en verduidelijkt hij de aard ervan.

De deskundige geeft bovendien aan of er een bijzonder fysisch lijden (*quantum doloris*) was dat niet begrepen is in de bepaalde graden van de persoonlijke ongeschiktheid en in het bevestigend geval beschrijft hij dat lijden en evalueert hij het in de tijd.

Indien deze kunnen geëvalueerd worden van 1 tot 3 in de schaal van 1 tot 7, zal hij ze integreren in de graden van de persoonlijke ongeschiktheden.

Indien dit lijden 3 overschrijdt in de schaal van 1 tot 7, beschrijft de deskundige dit fysisch lijden alvorens het te begroten tussen 4 en 7.

Bij deze evaluatie zal de deskundige tevens rekening houden met de gebruikte pijnstillers.

7.3. Blijvende schade

7.3.1 Consolidatie

De deskundige geeft een gemotiveerd advies over de datum van de genezing of van de consolidatie van de letsels; hij beschrijft nauwkeurig de blijvende letsels en de overblijvende klachten; hij geeft aan in welke mate deze aantasting van de fysieke of psychische integriteit toe te schrijven is aan het ongeval.

7.3.2 Hulpmiddelen

De deskundige adviseert of er na de consolidatie van de letsels prothesen, orthesen, technische hulpmiddelen, aanpassing van de woning of van een voertuig nodig zijn om de persoonlijke, huishoudelijke (*sensu lato*) en/of professionele activiteiten van het slachtoffer te vergemakkelijken.

Hij stelt een advies op omtrent de kostprijs ervan, alsook de frequentie van vernieuwing en onderhoud.

In het bevestigend geval houdt hij er rekening mee bij het bepalen van de verschillende graden van de blijvende arbeidsongeschiktheid.

De deskundige adviseert of er na de consolidatie van de letsels hulp van derden nodig is en preciseert daarvan de aard evenals de vereiste kwalificaties van de hulpverstrekkers en de in uren uitgedrukte omvang van de nodige hulp, rekening houdend met de bestaande en beschikbare hulpmiddelen.

In het bevestigende geval houdt de deskundige er rekening mee bij het bepalen van de verschillende graden van de blijvende ongeschiktheid.

In het voorkomend geval zullen de partijen de aanstelling van een technisch deskundige vragen indien uit het verslag van de medisch deskundige blijkt dat een aanpassing van de woning en/of van het voertuig noodzakelijk zijn.

7.3.3 Persoonlijke blijvende ongeschiktheid

Sub verbo "Persoonlijke ongeschiktheid" formuleert de deskundige een advies:

of en in welke mate (op een schaal van 0 tot 100) de aan de feiten op 6 augustus 2018 toe te schrijven blijvende letsels een invloed hebben op het dagelijkse leven van het slachtoffer, en dit onafhankelijk van de eventuele huishoudelijke en economische ongeschiktheid die afzonderlijk worden bepaald (zie punten 7.3.4 en 7.3.5 hierna).

7.3.4 Blijvende huishoudelijke ongeschiktheid

Sub verbo "Huishoudelijke ongeschiktheid" formuleert de deskundige een advies:

of en in welke mate (op een schaal van 0 tot 100) de aan de feiten van 6 augustus 2018 toe te schrijven blijvende letsels een invloed hebben op de huishoudelijke geschiktheid van het slachtoffer.

7.3.5

/

7.3.6 Specifieke schade

In de mate dat daarmee geen rekening werd gehouden bij het bepalen van de verschillende graden van de blijvende ongeschiktheid, beschrijft de deskundige onder de noemer "Specifieke schaden":

of en in welke mate de door het ongeval teweeggebrachte blijvende letsels voor het

slachtoffer de volgende schade met zich meebrengen:

- esthetische schade.

In het bevestigend geval beschrijft de deskundige die blijvende esthetische schade en evalueert hij ze op een schaal van 1 tot 7, met de vermelding van de criteria waarmee hij rekening hield.

Indien er een mogelijkheid tot verbetering van de esthetische schade bestaat, vermeldt de deskundige de aan deze ingreep of ingrepen verbonden risico's, de eraan verbonden kosten, de periodes van ongeschiktheid die uit deze operatie(s) voortvloeien en, in het voorkomend geval, de schade die na deze operatie(s) nog zou overblijven;

- seksuele schade.

In het bevestigend geval beschrijft hij nauwkeurig de diverse aspecten van deze schade;

- genoegenschade.

Het betreft een aantasting van de activiteiten die het slachtoffer bewijst voor de feiten van 6 augustus 2018 op een doorgedreven wijze te hebben beleefd op sociaal, cultureel of sportief vlak. In het bevestigend geval beschrijft hij nauwkeurig de verschillende aspecten van die schade;

- bijzonder blijvend fysiek lijden.

Het betreft een lijden dat niet begrepen is in de graad van de blijvende persoonlijke ongeschiktheid. In het bevestigend geval beschrijft de deskundige dit fysiek lijden en geeft hij de eventuele medicatie en behandelingen aan die dat lijden kunnen verzachten.

7.3.7 Voorbehoud

De deskundige adviseert of er, rekening houdend met het beeld van de letsels, een voorbehoud moet worden voorzien en in dat geval geeft hij er in de mate van het mogelijke het voorwerp en de duur van aan.

7.3.8 Verzorging en uitgaven na de consolidatie

De deskundige adviseert of er, rekening houdend met het beeld van de letsels, moet worden voorzien in een blijvende verzorging en blijvende uitgaven en geeft er in dat geval de duur en de frequentie van aan.

Zegt dat dit vonnis door de griffier binnen de vijf dagen bij gerechtsbrief ter kennis zal worden gebracht aan de deskundige en per gewone brief aan de partijen en hun raadslieden;

Zegt dat de deskundige beschikt over een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit vonnis, om desgewenst de opdracht met behoorlijk omklede redenen te weigeren (cfr. art. 972 § 1 al.3 Ger. W.);

Zegt dat de deskundige en de partijen zich naar aanleiding van het deskundig onderzoek dienen te gedragen naar de bepalingen van de artikelen 962 tot 991bis van het Gerechtelijk Wetboek zoals gewijzigd door de artikelen 20 tot 37 van de Wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie (II), B.S. 15 januari 2010 (in werking getreden op 25 januari 2010);

Stelt dat een installatievergadering in raadkamer niet noodzakelijk is.
BEPAALT verder dat als volgt dient te worden gehandeld:

- de voornoemde deskundige dient alle correspondentie aan de partijen aangetekend, en aan hun raadslieden en hun raadgevende artsen alsmede aan de verder in onderhavig vonnis met de opvolging en controle van de deskundige werkzaamheden aangewezen rechter per gewone brief te versturen.
Voor wat betreft de correspondentie te voeren ná de mededeling van de plaats, de dag, en het uur van de aanvang van de deskundige werkzaamheden, (behoudens wat betreft de mededeling van het eindverslag, waarover verder meer) kan de deskundige eventueel door de partijen worden vrijgesteld van de verplichting om per aangetekende post te corresponderen;
- de deskundige dient binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit vonnis – en voor zover hij/zij de opdracht niet weigert – de partijen, hun raadslieden alsmede de verder in onderhavig vonnis met de opvolging en controle van de deskundige werkzaamheden aangewezen rechter schriftelijk op de hoogte te brengen van zijn/haar aanvaarding van de opdracht;
- samen met de hiervoor vermelde schriftelijke kennisgeving van aanvaarding van de opdracht, maakt de deskundige aan dezelfde geadresseerden schriftelijk een raming over van de algemene kostprijs van het deskundigenonderzoek of minstens van de manier waarop en de tarieven waaraan zijn/haar kosten en ereloon, alsmede de kosten en het ereloon van de eventuele technische raadgevers zullen berekend worden;
- de deskundige mag daarna wachten op de kennisgeving van de consignatie van het voorschot door de griffier, zoals verder in onderhavig vonnis bepaald;

-
- binnen een termijn van vijftien dagen nadat hem/haar door de griffier werd kennis gegeven van de consignatie van het voorschot, dient de deskundige zelf de plaats, de dag, en het uur te bepalen waarop hij/zij zijn/haar werkzaamheden zal aanvangen. Binnen dezelfde voormelde termijn dient hij/zij die gegevens schriftelijk aan de partijen, hun raadslieden en aan de rechter mede te delen;
 - de partijen dienen ten laatste acht dagen voor de eerste bijeenkomst bij de deskundige een geïnventariseerd dossier met alle relevante stukken aan de voornoemde deskundige over te maken, conform artikel 972 bis §1 al.2 Ger. W. (en deze op hetzelfde voormelde ogenblik eveneens mede te delen aan alle wederpartijen – voor zover dit nog niet vroeger zou gebeurd zijn);
 - de deskundige zal in de loop van zijn opdracht zelf bepalen of het noodzakelijk is om al dan niet een beroep te doen op technische raadgevers ;
 - alle verrichtingen dienen tegensprekelijk te gebeuren en alle partijen dienen opgeroepen te worden om daar deel aan te nemen, tenzij de partijen de deskundige hiervan zouden vrijstellen gelet op het uiterst technische karakter van sommige verrichtingen; Bij uitvoering van de expertise dient echter een door het slachtoffer niet gewilde confrontatie met de beklaagde te worden vermeden;
 - zo snel mogelijk na de medische onderzoeken door de voornoemde deskundige en eventueel de door hem/haar aangewezen technische raadgever(s), dient de deskundige een voorverslag op te maken met hierin een antwoord op de door de rechtbank (en eventueel door de partijen) gestelde vragen, dat aan alle partijen in voorlezing dient gestuurd te worden, met een termijn van één maand voor het formuleren van opmerkingen;
 - het eindverslag dient elke opmerking van partijen na het toesturen van het voorverslag te ontmoeten;
 - het eindverslag dient door de deskundige op straffe van nietigheid te worden ondertekend en afgesloten te worden met de wettelijke eedformule: "*ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk vervuld heb*".
 - indien de voor het indienen van het eindverslag bepaalde termijn de zes maanden te boven gaat, zendt de deskundige om de zes maanden een tussentijds verslag over de stand van zijn werkzaamheden aan de rechtbank, aan de partijen en aan de raadslieden, met naleving van artikel 974 Ger.W .
 - indien het dossier taken, opzoeken of bijkomende onderzoeken vergt die het de deskundige niet mogelijk maken zijn verslag binnen de oorspronkelijk vastgelegde termijn in te dienen of indien de consolidatie zeer ver in de toekomst wordt verwacht, richt de deskundige een gemotiveerd verzoek tot de verlenging van de termijn met naleving van

artikel 974 Ger.W .

- de minuut van het met redenen omkleed eindverslag, voorzien van de eedformule en opgemaakt overeenkomstig de wettelijke voorschriften krachtens art. 978 § 1 Ger.W., dient, samen met de gedetailleerde staat van kosten en ereloon van de deskundige (en eventueel geraadpleegde technische raadgever(s)), conform artikel 990 Ger.W., neergelegd te worden ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg te 9000 Gent, Opgeëistenlaan 401/A, met afschrift per aangetekend schrijven aan partijen en per gewone brief aan de raadslieden.

Stelt het voorschot van de gerechtsdeskundige in de huidige stand van het geding (artikel 972 § 2 Ger.W.) vast op **DUIZEND EUR**.

Zegt dat de tweede **beklaagde** gehouden is om voormeld bedrag van **duizend euro binnen de maand na de datum van uitspraak van huidig vonnis** te consigneren op de rekening **BE14 6792 0084 6883** van de griffie van **de rechtbank van eerste aanleg - correctionele zaken - te Gent** (met uitdrukkelijke vermelding van de referte "Deskundig onderzoek R. en D./ P.M(...) en F.T(...)- not.nr. GE 43.LA.59994/2018"), onder voorbehoud van verdere beoordeling, en waarbij aan de partijen wordt opgemerkt dat - conform artikel 987 al. 2 Ger. W. - ingeval de hiervoor aangewezen partij niet tot de uitvoering van de consignatie overgaat, de meest gerede partij het voorschot in consignatie kan geven.

Zegt dat de uitvoering van deze consignatie door de griffier binnen de vijf dagen bij gewone brief ter kennis zal worden gebracht aan de deskundige;

Bepaalt dat van voormeld voorschot **integraal** door de griffie onmiddellijk aan de aangestelde gerechtsdeskundige mag vrijgegeven worden.

Bepaalt de termijn voor het neerleggen van het eindverslag op **zes maanden** vanaf de datum waarop de deskundige kennis heeft gekregen van de consignatie van het voorschot.

Ten overvloede wordt de deskundige er op gewezen dat, overeenkomstig artikel 974 § 2 Ger. W. enkel de rechter de termijn voor de indiening van het eindverslag kan verlengen. Hiertoe dient de deskundige zich te wenden tot de voornoemde rechter, die het betreffende verzoek tot verlenging zal behandelen in raadkamer.

Zegt dat het de deskundige verboden is een rechtstreekse betaling van een partij in het geding te aanvaarden (artikel 509quater van het Strafwetboek : "Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van tweehonderd euro tot vijftienhonderd euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft de deskundige die, wetende dat een rechtstreekse betaling niet toegelaten is, deze toch aanvaardt van een partij in het geding.").

Stelt de zaak voor verdere behandeling op burgerrechtelijk gebied **onbepaald** uit en houdt de beslissing over kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, en intresten aan.

Nu het noodzakelijk voorkomt dat de verdere behandeling van de zaak op burgerrechtelijk gebied zou kunnen verder gezet worden, verklaart de burgerrechtelijke beschikkingen van dit vonnis **uitvoerbaar bij voorraad** niettegenstaande iedere voorziening.

De burgerlijke partijen O.M(...) en B.K(...)

Verklaart zich niet bevoegd kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij O.M(...) gesteld tegen de eerste beklagde in zoverre gesteund op de tenlasteleggingen D2 (met O.M(...) als slachtoffer) en F gelet op de vrijspraak van deze beklagde voor deze tenlasteleggingen.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij voor het overige toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de eerste beklagde om te betalen aan de burgerlijke partij O.M(...) het bedrag van **500,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 27 juli 2018 tot vandaag, de moratoire intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt de eerste beklagde om te betalen aan de burgerlijke partij B.K(...) het bedrag van **1.000,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 4 november 2017 tot vandaag, de moratoire intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Dit vonnis is, na beraadslaging, gewezen door de Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, G28w kamer, door :

- de heer H. De Waele, rechter, die de terechtzitting voorzigt;
- de heer B. Stockman, rechter;
- mevrouw J. De Wannemacker, rechter;

en in openbare terechtzitting van **12 december 2018** uitgesproken door de heer H. De Waele, rechter, in aanwezigheid van mevrouw A. De Moor, substituut-procureur des Konings, substituut-procureur des Konings met bijstand van mevrouw I. Meulenijzer, griffier.

I. MEULENIJZER

J. DE WANNEMACKER

B. STOCKMAN

H. DE WAELE